

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΣΥΡΟΥ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

Τιμὴ ἑτησία τῆς Εφημερίδος ἐντός τῆς ἐπικρατείας Δραχ. 30.
καὶ ἐκτός 36.
Τιμὴ καταχώρησης διὰ τὰ δικασικὰ ἐπ. 12 δι' ἐκάστην γραμμὴν.

Ὡς περ ἐν τοῖς πολέμοις συμφέροι τοὺς εὐψυχωτάτους πρώτους τάττειν, οὕτως ἐν ταῖς πολιτείαις λυσιτελεῖ τοὺς φρονιμοτάτους καὶ δικαιοτάτους προεστάναι τοῦ πλήθους. « Ἀριστοτέλης. »

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Συνέχεια τῆς εἰς τὰ ὑπ' Ἀρ. 171. καὶ 172. προηγούμενα φύλλα μας διατριβῆς τοῦ κυρίου Βλαγκῆ.

Ἡ Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορὶα διατηρεῖται εἰσέτι ἕνεκα τῆς μονώσεως εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται οἱ Ἕλληνικοὶ καὶ Σλαβικοὶ λαοί. Ὁ φανατισμὸς τοῦ κλήρου τῆς ταπεινωθείς ὡς ἐκ τῶν ἐσχάτων πολεμικῶν ἀποτυχιῶν, σιανῶν Κυβερνήσεων εἰς ὅλας τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις ἀπώλεσε τὴν πολεμικὴν ζωικότητα τὴν ἀποτελοῦσαν τὴν ἀνδρίαν του. Οἱ Οὐλεμάδες περιορίζονται εἰς τὸ νὰ δαπανῶσιν ἡσυχῶς τὰς σημαντικὰς τῶν Τζαμιῶν προσόδους, οἱ δὲ Πασσάδες οἱ πλέον ἐξυλοθρευτικοὶ κατέστησαν ἤδη βιομήχανοι ἐμπορευόμενοι τοὺς σίτους καὶ τὰ ἐλάδια. Δὲν στρατολογεῖ πλέον ἢ σημαία τοῦ προφήτου ἀλλ' ἢ προγραφή, οἱ δὲ στρατιῶται δὲν κινοῦνται ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν ἀλλ' ἀπὸ τὴν ῥόδον. Ἀπίντησα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Κωνσταντινου-

πόλεως τὸν Σουλτάνον διευθυνόμενον πρὸς τὸ Τζαμίον εἰς ἡμέραν ἑορτῆς διὰ νὰ προσευχηθῆ προοδευόμενον ἀπὸ Μουσικὴν παίζουσαν τὴν (Marseillaise) λεγομένην ᾠδὴν. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μαύρων εὐνούχων ἐπροηγέτο τῆς συνοδίας ἐφιππος ἀκολουθούμενος ἀπὸ πλήθος ἀσθμαινόντων πεζῶν Πασσαδῶν σκεπασμένων ἀπὸ κόνιν. Οὗτοι εἶναι οἱ δυνατὶ τῆς Αὐτοκρατορίας. Οἱ Μουσουλμάνοι δὲν προσκυνοῦν πλέον τὸν Σουλτάνον, ἀλλ' ἕκαστος θεώρει χωρὶς νὰ ὀχρῶνται εἰς τοῦ ὁποίου τὸ πρόσωπον δὲν ἐτόλμα ν' ἀτεινῆ πρότινων ἐτῶν. Εἰς τὰ Τζαμιά δὲν νίπτονται πλέον εἰμὴ ὀλίγοι πιστοὶ τοῦτο δὲ τὸ γελοῖον ἀνάμμιγμα τοῦ Ἰεροῦ καὶ τοῦ βεβήλου, τῶν Μιστουλμανικῶν προσευχῶν καὶ τῶν ἐπικρατικῶν ᾠδῶν, τῆς βλασφημίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἀποτελεῖ τὸν ὄλεθρον τοῦ Ἰσλαμισμοῦ ὑπὸ τοὺς ἰδίους τοῦ ὀφθαλμούς.

Ἡ πολυγαμικὴ θεωρουμένη ἀπὸ τοὺς τούρκους ὡς πρόγεσις τοῦ Παραδείσου ἐπὶ τῆς γῆς, ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς γοητείας τῆς. Ὁ πόλεμος τῆς Κιρκασίας καὶ ἡ ἀπέλευθέρωσις τῆς Ἑλλάδος ἐξήραναν τὰς πηγὰς ὅθεν ἤρχοντο αἱ ὠραιότεραι σκλάβαι. Ἡ Ἀβυssiνία δὲν ἀποστέλλει πλέον εἰμὴ τὰ σκύδαλα

τοῦ Πασσᾶ τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἱ ἐπιστάται τῶν χαρεμιῶν οἱ ἐπιμελούμενοι ἄλλοτε νὰ τὰ ἐφοδιαζῶσι μετὰ τὰς ὠραιότερας γυναῖκας, καταφεύγουν ἤδη εἰς τὰς ἀποτροπαίας μαύρας, ὡς ἐκ τῶν ὁποίων θέλει καταργηθῆ ἡ θεσμοθεσίᾳ αὐτῆ, ὀλεθριωτέρα διὰ τὰς ἀρχὰς παρὰ διὰ τὰς καταχρήσεις τῆς, τὰς ὁποίας ὡς πολυδαπάνως δὲν ἠδύναγτο νὰ ἐνεργήσωσιν ἅπαντες. Ἐπέτυχον τὴν ἀδειαν νὰ ἐπισκεφθῶ τὸ παζάριον τῶν σκλάβων, ὅπου εἰς τὸ πείσμα τοῦ πολιτισμοῦ ἐξακαλουθεῖ νὰ ἐνεργῆται τὸ ὄλεθρον ἐμπορίου, τὸ ὁποῖον ἡ ὀργὴ τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων καταδιώκει μὲν εἰς τὰ μακρυνὰ παράλια, ἀνέχεται δὲ ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς μας ἐνεργούμενον. Ἀξιολόγητον καὶ φρικώδες νεκρῶν τῆς ὑστερῆς ἀσκήθου ἀσμένην ἀπὸ πολλὰς σειρὰς δωματίων κλήμεναι ὀπισθεν κινκιδῶν ὁμοίαι μετὰ κτήνη τῶν κτηνοτροφειῶν μας τρικλῶσαι ἢ τετρακλῶσαι δυστυχεῖς σκλάβαι, κεκαυμένα ἔχουσαι τὰ χεῖλη τῶν ἀπὸ τὴν δίψαν καὶ ἀτάκτως ἐνδεδυμένα ἐπερίμεναν ν' ἀκούσωσι τὴν τελευταίαν προσφορὰν τῶν ἡγοραστῶν. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἀσθενεῖς ἀπὸ ἐξανθήματα ἀποτρόπαια, ἀλλὰ ἐκλαῖον καὶ ἄλλαι βυθισμέναι εἰς βαθυτάτην σιωπὴν, καὶ ἔχουσαι προσηλωμένας τὰς ὄψεις τῶν πρὸς τὴν γῆν ἐφαίνοντο ἰατονημένοι ἀπὸ τὰ δάκρυα.

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΜΟΥ.

ΘΥΓΑΤΡΟΣ ΗΡΩΙΣΜΟΣ.

Ἀφοῦ ὁ ἄφοβος καὶ περιβόητος τῆς Βουργουνετίας Δουξ, ὅστις διὰ τὴν ἀνδρίαν καὶ τόλμην τοῦ Κάρολος ὁ Τολμηρὸς ἐπωνομάσθη, μετὰ πολυὰς ριψάκτους κατακτῆσεις ἐπιβίβησε τὰς πατρικὰς ἐπαρχίας του, ἐπεχειρίσθη νὰ τὰς ἀνυψῶσιν εἰς βασιλείον ὑπὸ τὴν ἄμεσον τοῦ αὐτοκράτορος Φριδερίκου Δ'. ὑπεράσπισιν. Ἀφοῦ ὑπέταξε πολλὰς ἐπαρχίας ἐφόρμησε καὶ κατὰ τῆς Λοθαριγγίας τῆς ὁποίας ἐπιχειρήσθαι καὶ πάλιν παραιτήσας πολλὰς τῶν πρωτευουσῶν πόλεων πολιορκίας, ἀπεφάσισε κατὰ τὸ 1476 νὰ ἐφορμήσῃ καὶ κατὰ τοῦ Ναγκειου, ἢ προστασία τοῦ ὁποίου εἶχε τότε πιστευθῆν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν διοικητοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει ὅλα ὁμῶς τὰ ἔργα του μαρτυροῦσιν, ὅτι ἡ ἀνδρία καὶ ὁ μέγας του χαρακτὴρ ἀντέταξαν κατὰ τοῦ Κάρολου κραταίων ἀντίστασιν, καὶ τοῦ παρεστήσαν

ἐνταῦτῃ τὸ θελκτικώτερον τοῦ θυγατρικοῦ ἡρώισμου παράδειγμα. Ὁ Διοικητὴς οὗτος εἶχε δεκαεπτὰ ἕως δεκαοκτὼ ἐτῶν μονογενῆ θυγατέρα Τελεσίαν ὀνομαζομένην ἣτις διὰ τὰ ἐπιμελήθη καὶ ἐπιτείνῃ τὸ γῆρας τοῦ πατρὸς τῆς, ἠρνήθη συχνάκις πολλῶν ἡγεμόνων προσφορὰς, τὰς ὁποίας αἱ ἀρεταὶ καὶ χάριτες τῆς εἶχαν καθυποβάλλει. Ὁ Κάρολος βλέπων, ἐπιδήλου τοῦ ἢ δια ἦτον ἀνωφελῆς, καὶ ὅτι ἡ γενναία Λοθαριγγίς, οὔτε τὰ τρομερὰ του ἐφοδοῦντο ὅπλα, οὔτε τὰς μεγάλας του ἐτρέμον ἀπειλὰς, διέκοψεν ὀλίγον τὴν πολιορκίαν καὶ ἐπρόβαλε μερικὰς συνθήκας. Ἀλλ' ἀπερρίφθησαν καὶ αὗται, διότι οἱ Λοθαριγγοὶ δὲν ἐβλεπον εἰς Κάρολου τοῦ τρομεροῦ τὰς προτάσεις, εἰμὴ φρικτὴν παγίδα, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισαν ν' ἀποφύγωσι, προκρίναντες νὰ ἐνταφιασθῶσι κάλλιον ὑπὸ τὰ εἰρήπια τῶν ὀχρωμάτων τῆς πατρίδος τῶν, παρὰ ν' ἀφήσωσι νὰ εἰσέλθῃ ἄπιστος καὶ παρασπονδὸς πολεμιστὴς, ὅστις ἤθελε τοὺς κάμει νὰ πληρώσωσι τὸσον πολυτιμώτερον τὴν

ἀνόητον αὐτῶν εὐπιστίαν, ὅσον εὐρηκεν εἰς αὐτοὺς περισσοτέραν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ἀφιέρωσιν καὶ μεγαλητέραν ἀντίστασιν. Μαθὼν ὁ Κάρολος τὴν τελεσίαν τῶν Ναγκειωτῶν ἀπόφασιν καὶ μάλιστα τὴν σφοδρὰν τοῦ διοικητοῦ δημηγορίαν, ὅστις μετὰ τὰ ἀμαυρότερα τὸν ἐξωγράφισε χρώματα, ὤμωσε νὰ ἐνδικηθῆ. Ἐπεμψε λοιπὸν καὶ διὰ τελευταίαν φορὰν κήρυκα νὰ εἴπῃ πρὸς τοὺς Λοθαριγγοὺς, ὅτι εἰν τὴν αὐτὴν ἡμέραν δὲν ἤθελαν παραδώσει τὴν πόλιν, καὶ δὲν ἤθελαν τὸν γνωρίσει ἡγεμόνα τῶν, ἤθελε τὴν κυριεύσει ἐξ ἐφόδου καὶ φονεύσει ὅλους τοὺς κατοίκους. Ἡ ἀπειλὴ αὕτη παροῦσεν μᾶλλον τοὺς Λοθαριγγοὺς, καὶ ὁ Διοικητὴς βέβαιος, ὅτι θέλει γείνει τὸ πρῶτον θῦμα, διέτρεχε τὴν πόλιν δημηγορῶν. Ἡ δὲ Τελεσία, ἣτις εἰς τὸσον μέγαν κίνδυνον ὑπεχρέωσεν ἑαυτὴν νὰ μὴν ἀφήσῃ διόλου τὸν πατέρα τῆς, ἐδημηγόρει καὶ αὐτὴ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸς περὶ αὐτὴν νεάνιδας φέρουσα παράδειγμα τὴν μεγάλην ἀπόφασιν, καὶ τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἀφιέρωσιν τῶν γυναικῶν τοῦ Βελλοβᾶ

Οί μεστὰι τούτου τοῦ ἀπεχθοῦς παζαρίου ὠπλισμένοι μὲ μάστιγας καὶ ξίφη περιεφέροντο ὑπὸ τὰς στοᾶς γελῶντες. Εἰς τὴν θέαν τοῦ τόπου τούτου τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἀτεμώσεως ἐβυθίσθη ἐν λυπηροῦς διαλογισμοῦς. Ὅλίγα θήματα μακρὰν πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ λιμένος εἰς τὸ προάστειον τοῦ Πέρα ἤκουσα ἐκκλησιαστικούς χριστιανικούς ψαλμούς, καὶ ἶδον περιπατοῦσας Γαλλίδας ὑπὸ τὴν σκιάν τῆς σημαίας μας. Ὅχι! Ἡ εὐρώπη δὲν θέλει συγχωρῆσαι νὰ περιφρονῆται ἐνώπιόν τῆς ἡ ἀγιότης τῆς θρησκείας τῆς δὲν ἐννοεῖ νὰ προστατεύσῃ διὰ τῶν συνθηκῶν τῶν συνωμολογηθειῶν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τῶν χριστιανῶν τὴν ἀκεραιότητα τοιοῦτου συστήματος!

Οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς ἤμελλεν πρῶτοι κινήθῃ, ἀνὸ κληρὸς τῶν καταδικασμένων κατὰ δυστυχίαν νὰ φορολογῆ τὸ ποίμνιόν του καὶ ἐντρομος ἐνώπιον τῶν Πασσάδων δὲν ἤθελε κρατῆσαι πλάγκις τὰς χεῖρας τὰς πρὸς ἐκδίκησιν ὑψοθείας. Κλῆμμία κόρη ἢ γυνὴ Χριστιανὴ δὲν εἶναι ἀσφαλὴς διὰ τὴν τιμὴν τῆς ἀνὸ λάθῃ τὴν δυστυχίαν ν' ἀρέσῃ εἰς ἓνα Μουσουλμάνον. Εἰς ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἀπαγορεύεται ἐπιποινῇ θανάτου ἢ ἐγκληρίαι κλῆμμία πρεσβεία δὲν εἶναι θεδαία ὅτι θέλει κτευροδοθῆ ἀν ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ ζητήσῃ δικαιοσύνην ἀπὸ τὸν Σουλτάνον. Καθ' ἐκάστην καὶ σήμερον ἀκόμη ἀναγκάζονται οἱ ἐπίσκοποι νὰ ὑπογράψωσιν εὐχαριστήριους ἀναφορὰς ἐν ὀνόματι τῶν δημοθρόνων τῶν ὑπὲρ τῶν Πασσάδων ὅτινε τὸς καταπιέσων. Ὁ τιμωρικὸς ἀνατασιακὸς θεωρεῖ τὰ πάντα συγχωρημένα ἐναντίον τῶν ἀπίστων, τῶν Γκιουράδων τὸ δὲ Κοράνιον ἐρίζει νὰ τοὺς καταστρέψωσιν ὅπως δὴποτε, νὰ τοὺς ταπεινώσων καὶ νὰ τοὺς κακομεταχειρίζωνται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν. Ὁ Μουσουλμανικὸς νόμος, εἶναι συντεταγμένον εἰς τρόπον ὥστε ἡ μόνη ἢ ἰδέα τῆς ἀμερολήπτου δικαιοσύνης μεταξὺ ἐνὸς Χριστιανοῦ καὶ ἐνὸς τούρκου, παροξύνει καὶ τοὺς πλέον μετριοφρονᾶς. Ἰδὸν πολλάκις παρὰ τοῖς Πασσάδες πολλοὺς δυστυχεῖς ρυγιάδας διατρέ-

χοντας γονυπετῶς ὀλόκληρον οἶκημα ἕως ὅτου νὰ πλησιάσωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ ν' ἀποσύρωνται ἐπομένως δεόμενοι ἢ γαμηλομένοις ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς των. Ὅ,τι ἐγκλίσει θεωρεῖται ὡς μολυσμένον· τούτο συνέβη καὶ εἰς ἐμὲ τὸν ἴδιον εἰς δημόσιον λουτρόν τῆς Σουλίας. Σοδαρὸς τις Μουσουλμάνος ἀπεμακρύνθη ἀποτόμως ἀπὸ μίαν στέρναν ὅπου κατὰ τύχην ἐβούτῃσα τὴν χεῖρά μου διὰ νὰ ἀκρίνω τὴν θερμοκρασίαν τοῦ ὕδατος, Ὅλοι οἱ ὑπῆρέται τοῦ λουτροῦ διατάχθησαν ν' ἀδειάζωσιν τὴν στέρναν ταύτην ἢ τις περιεῖχε ἑκατὸν περίπου ἑκατόλυτρα ὕδατος. Ἐπομένως μ' ἐξήτησαν συγχωρῆσιν λεγοτέες μοι, συγχωρῆσατε μας, ἀλλὰ εἰσθε Χριστιανός.

Ὁ δεσποτισμὸς τοῦ Κορανίου κατεξουσίασε καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον Μαχμούδον τὸν μέγαν μεταρρυθμιστήν. Διὰ τοῦ Κορανίου ὁ ἰσλαμισμὸς ἐπροχώρησεν εἰς τὴν Εὐρώπην, διὰ δὲ τοῦ Χριστιανισμοῦ θέλει ἐπαναφερθῆ εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐκ τοῦ Κορανίου δὲν μένει ἄλλο τι σήμερον εἰμὴ το στοιχεῖον τῆς πολυγαμίας, ἢ κκοήθεια τῆς τουρκικῆς φυλῆς, ἢ διαφθορὰ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας, ἢ ἀναρχία, ἢ γενικὴ παρακλῆ τῆς εὐμερείας καὶ ἢ στείρωσις τῆς γῆς. Ὁ μέσος ὄρος τῶν μισθῶν εἰς τὴν Βουλγαρίαν σύγκειται ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἑκατοστὰ ἐν προβάτον δὲν πωλεῖται πλέον τῶν δύο φράγκων καὶ εἰς βούς ἀξίζει ὀλιγώτερον τῶν τεσσαράκοντα.

Ἡ δυστυχὴς ἐπιβρῆ τοῦ Κορανίου ἠκύρωσε, φτίνεται, πᾶσαν ἀξίαν. Ἄλλ' ὅπου ὁ ἄνθρωπος χάσῃ τὴν ἰδικήν του, ἀξίαν, καὶ θεοὶ μένει πλέον διὰ τὰς κοίτας; Ὁ Χριστιανισμὸς ἠθέλην ἔχει τὴν ἰδικήν του ἀξίαν ἢ τὴν Γραικικὴν θρησκείαν, ὅποιαν τὴν διαγράψω, ἠθέλε διατηρήσει εἰς τὴν ἀκλόνητον ἀτμοσφαιραν τῆς αἰχμαλωσίας ἀρκετὴν ζωικότητα διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν μεγίστην ταύτην ἀνκνωσιν. Ἄλλ' οἱ Γραικοὶ Χριστιανοὶ ἔχουν ἀνάγκην βοήθειας ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. ποίας φύσεως θέλει εἶσθαι ἡ βοήθεια αὕτη; Ἀν τὸ Μουσουλμανικὸν στοιχεῖον ὑποκύψῃ ἐνώπιον τοῦ χρι-

στιανικοῦ πῶσον θέλει διακρίσει ἢ πᾶλη αὕτη; (Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον,)

ΔΙΑΦΥΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΙΝΔΙΑ.

Αἱ τελευταῖαι προελθοῦσαι ἐκ τῆς Ἰνδίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰδήσεις δὲν φέρουν πλέον τὸν δυστυχῆ ἐκείνον χαρακτήρα τῶν ὄσων εἶχαν φθάσει μετὰ τὸ μεγάλο δυστύχημα τῆς Ἀφγανιστάν. Ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῆς Ἰνδίας εὐρισκόμενος εἰς τὸ γενικὸν στρατόπεδον τοῦ Ἰελλαλαβὰδ ἐλαθεν ἐκθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Πολλὸκ χρονολογουμένην ἀπὸ τὴν 16 Ἀπριλ. διὰ τῆς ὁποίας τὸν εἰδοποιεῖ ὅτι εἶχε φθάσει εἰς τὸ Ἰελλαλαβὰδ σύμφωνα μὲ τὰς διαταγὰς του.

Τὴν ἐβδόμην Ἀπριλίου ἐπὶ κεφαλῆς τῆς φρουρᾶς τοῦ Ἰελλαλαβὰδ ὁ Κύριος Σάλε προσέβαλε τὸν ἐχθρὸν, ἀφήσαντα τὸ πεδῖον τῆς μάχης σκεπασμένον ἀπὸ νεκρῶν καὶ πληγωμένων.

Τὴν 25, Ἀπριλίου ἀφίχθη εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ στρατηγοῦ Πολλὸκ ὁ λοχαγὸς Κολλῖνος εἰς ἐκ τῶν αἰχμαλώτων τοῦ Καβούλ, ἀπεσταλμένος ὑπὸ τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὑπὸ τοῦ Μαχομέδ—Ὀκβάρ—Χάν καὶ τοῦ Μαχομέδ—Σέκ—Χάν ἢ ἐφωδιασμένος μὲ τὰς προτάσεις αὐτῶν περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν αἰχμαλώτων· ἀλλ' εἶναι ἄγνωστοι αἱ λεπτομέρειαι αὐτῶν τῶν προτάσεων. Ὁ Λοχαγὸς Κολλῖνος ἀπεκρίθη εἰρηστα ὅτι ὁ Μαχομέδ—Ὀκβάρ δὲν ἔχει εἰμὴ ἑκατὸν περίπου στρατιώτας, διότι μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐλαθεν ἦταν μαχόμενος μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Σάλε τὸν ἐγκτελείψαν ὅλοι σχεδὸν οἱ στρατιῶται του. Οἱ τοῦ Καβούλ αἰχμαλῶται ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες εὐρισκονται κλεισμένοι εἰς δύο φρούρια κείμενα ἐπὶ τῆς κοιλῆδος τοῦ Τεζέενου καὶ ὡς περιποιοῦμενοι. Ὁ στρατηγὸς Ελφινστόνος ὅστις ἀπεβίωτε τὴν 21 Ἀπριλίου, τὸ σῶμα τοῦ ὁποῖου μᾶλλεν ν' ἀποσταλῆ εἰς τὸ Ἰελλαλαβὰδ, ὑπέγραψε τὴν παρακί-

κου, αἰτινες ἐμῆθεξαν ἀπὸ τὴν φρίκην τῶν μαχῶν, διὰ νὰ ἐμποδίσωσιν τὸν αὐτὸν Κάρολον τὸν Τρομερὸν νὰ διαπεράσῃ τὰ τεῖχη των, καὶ νὰ τὰς ἀποτελέσῃ τῆς σκληρότητός του θύματα. « Ἐβλῆποντο, ἐφώναζεν ἡ Τελεσία μὲ τὴν πλέον ἐκλυσικὴν φωνήν, ἐβλέποντο, αἱ μητέρες, ὡς καὶ αἱ δειλαὶ νεάνιδες, μὲ τὸ προστυχὸν καθοπλιζόμεναι, καὶ θαρῶτα φορτία φέρουσαι, τὰς δὲ συνθλασθείας λόγχας ἐνόουσαι, καὶ δέσμας ἀποτελοῦσαι νὰ τὰς συνδέσωσι μὲ τοὺς πλοκάμους τῆς κεφαλῆς των, καὶ νὰ καταδαρνωσιν ὑπὸ τὰς ἀπειλούσας αὐτῶν αἰχμάς τοῦ Κάρουλου τοὺς στρατιώτας, καὶ νὰ τοὺς βιάζωσι νὰ παραιτῶσι τὴν πολιορκίαν. Δὲν ἦσαν αὐταὶ περισσώτερον ἀπὸ ἡμᾶς εἰς ἐνδοξὸν θάνατον ἀποφασισμένοι, ἐπρόσθεσεν ἡ Τελεσία, δὲν ἦσαν ὡς ἡμεῖς πολυάριθμοι διατι νὰ μὴν ἀκολουθήσωμεν τῶν γενναίων αὐτῶν γυναικῶν τὸ παράδειγμα τῶν ὁποίων οἱ μεταγενέστεροι θέλωσι φυλάξει πολὺν καιρὸν τὴν ἐνθύμησιν; Διατι νὰ μὴ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αὐταὶ, τὸν τόσον δίκαιον τῆς εἰς τὴν πατρίδα ἀφιέρωσέως ἡμῶν μισθόν;

Τῆς Τελεσίας ἡ δημηγορία ἐπροξένησεν εἰς ὅλων τὰ πνεύματα ζωηροτάτην ἐντύπωσιν, καὶ συνερίζοντο τίς νὰ τὴν βοηθήσῃ καὶ τίς νὰ μιμηθῇ τὸν θελκτικὸν τῶν γυναικῶν τοῦ Βελλοθάκου ἠρωισμόν. Ἄλλ' ὁ Κάρολος μεταχειρισθεὶς ὅλον τὸ πολεμικὸν πνεῦμά του, καὶ ὅλας του τὰς δυνάμεις, ἐκυριεύσε τὴν πόλιν. Ἠθέλησεν εἰς τὴν πρώτην τῆς ὀργῆς τῆ ὀρμὴν νὰ φονεύσῃ ὅλους τοῦ Ναγκείου τοὺς κατοίκους. Βάρβαρε, τὸν λέγει ἡ Τελεσία, τὴν ὁποῖαν ἔφερον εἰς αὐτόν, εἰν ἡμεῖς φονευθῶμεν εἰς ποῖους θέλεις βασιλεύσει; — « Τίς εἶσαι σὺ, τολμηρὲ νεανίσκε, καὶ μὲ ὀμιλεῖς οὕτως; — Ἡ αἰχμάλωτός σου, ἦτις ἦλθε νὰ σὲ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃς καὶ ἄλλο σκληρότητος ἔργον.

Ἡ ἐκφραστικὴ τῆς Τελεσίας φωνή, ἡ ὠραία τῆς τῆς, καὶ μάλιστα ἡ εὐγενικὴ μεγαλοφροσύνη τῆς, ἦτις εἰς ὅλον ἔλαμπε τὸ πρόσωπόν τῆς, ἀνεβάλον ὀλίγον τὴν μανίαν τοῦ Κάρουλου ἐξήτησεν αὐτὸς πρὸ πάντων νὰ παραδοθῇ εἰς αὐτόν ὁ διοικητὴς, ὅστις ὑπέσχετο μεγάλην εἰς τὸν προδότην ἀνταμοιβήν. Μία μόνη δύναται νὰ σέ

κάμῃ νὰ εὐρῆς τὸν Διοικητὴν, εἶπεν οὗτος πάντοτε ἀγνώριστος ὄμοσον εἰς τὴν αἱματώδη μάχαιραν σου, ὅτι συγχωρεῖς ὅλους τῆς πόλεως τοὺς κατοίκους. . . — νὰ τοὺς συγχωρῆσω; ἀπεκρίθη ὁ Κάρολος μακρικῶς, κατεφρονήσατε τὴν δύναμίν μου, ἀπέρριψατε ὑβριστικῶς τὰς προσφορὰς μου, καὶ δὲν ἀκούω οὔτε τὰς παρακλήσεις σας, οὔτε τὴν φωνὴν τῆς εὐσπλαχνίας. Στρέψας δὲ πρὸς τοὺς περὶ αὐτῶν ἀξιωματικούς, διορίζει παρευθὺς τότε νὰ δεκατεύσωσι τοῦ Ναγκείου τοὺς κατοίκους.

Ἄνδρες γυναικες, γέροντες, παιδιὰ, ὅλοι συνηθροίσθησαν εἰς μεγάλην σειρὰν ἀπὸ τὸν Κάρουλον εἰς εἰς τὰ τεῖχη τῆς πόλεως ἐκτεινομένην. Ἐκάστη οἰκογένεια εἰς ἐν μέρος συναθροίζεται, καὶ ὁ κήρυξ τελευταῖον εἰς τὸ παρά τοῦ νικητοῦ δοθῆ, σημείον, ἀρχίζει νὰ τοὺς ἀριθμῇ, καὶ ὁ σίδηρος μετ' ὀλίγοι θέλει κόψει τοὺς ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δεκά σημειουμένους.

Ἡ Τελεσία ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς τῆς ἰσαμένην πάντοτε ἀγνώριστος, κρίνει, ὅτι ὁ ἀριθμὸς δεκά

Τὸ τῆς καταπίεσεως σύστημα δὲν ἐπιτυχί-
νει πώποτε. Μετεχειρίσθημεν καὶ ἡμεῖς τοὺς
Ἰρλανδοὺς ὡς κατακτηθέντα λαὸν καὶ ἀπε-
πειράθημεν νὰ ἐξαφνίσωμεν τὴν γλῶσσαν, τὴν
θρησκείαν καὶ τοὺς νόμους των, ἀλλὰ τί ὄφρ
λήθημεν; Μετὰ παρέλευσιν πολλῶν αἰώνων
οἱ Ἰρλανδοὶ ἐπροσκολλήθησαν εἰς τὴν ἐθνι-
κότητά των ἐνεργητικώτερον παρά ποτε τὸ
σύστημα λοιπὸν τῆς καταπίεσεως δὲν ἐπέφε-
ρεν ἄλλο ἀποτέλεσμα εἰμὴ ἀπέχθειν καὶ ἀδυνα-
μίαν.»

Διάφορα μέλη τῆς Βουλῆς ἐπεστήριξαν τὰς
πρακτηρήσεις ταύτας τοῦ Κ. Κνίτου.

Ὁ κύριος Ροδέρτος Πήλ ἀπήντησεν εἰς
ταῦτα.

Δὲν παραδέχομαι μὲν ὅτι ἐν κράτος ἀπο-
λαμβάνει ἀπόλυτον δικαίωμα νὰ ἐπεμ-
βαίνει εἰς τὰς ὑποθέσεις ἄλλου, ἀλλὰ δὲν
πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ὑπαγραψαμεν
τὴν συνθήκην τοῦ 1815 τὴν ἐγγυούμενην
πρὸς τὴν Πολωνίαν τὴν ἐθνικότητά της, καὶ
ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἀπολαμβάνομεν δικαίωμα
νὰ πληροφορωμέθα περὶ τῶν λόγων οἵτινες
ἐτροποποίησαν ταύτην τὴν των πραγμάτων
κατάστασιν. Λυποῦμαι ὅτι εἰς τὴν συζήτη-
σιν ταύτην ἐγενε λόγος καὶ περὶ τῶν πραγ-
μάτων τοῦ Χεράτ, διότι αἱ διασαφῆσεις τὰς
ὁποίας μᾶς ἔδωκε τὸ μυστικοσυμβούλιον τῆς
Πετροπόλεως περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου
ἦσαν λίαν εὐχάριστοι, καὶ διότι ἀπεδοκίμασεν ἐπ'
σῆμῳ τα ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων τῆς πρακτικῆς.
Περιπλέον ὅτε ἐδυστύχησαν τὰ ὄπλα μας εἰς
τὸ Ἀγγανιστὰν ἐξεπλήρωσε πιστῶς ἡ Ρωσ-
σὶα τὰς πρὸς ἡμᾶς ὑποσχέσεις της, καὶ μὴ
ρὰν τοῦ νὰ ὠφελήη ἀπὸ τὰ δυστυχήματά
μας μᾶς ἔδωκε δειγμάτια ζωηρᾶς συμπαι-
ας, ἐμποδίσασα τὸν Σαχ τῆς Περσίας
νὰ μᾶς προσβάλῃ. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνυπάρ-
χει ἡ μεγάλῃ ἁμοφωνία μεταξὺ ἡμῶν
καὶ τῆς Ρωσσίας μὲ λύπην μου θέλω συγκα-
τατεθῆ νὰ γίνῃ κίνημα τι δυνάμενον νὰ ταρα-
ξῇ τὴν ἁρμονίαν ταύτην ἣτις ἐνόικφέρει μεγὰ
λως τὴν Εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην.

Ἐν τούτοις ἐναντίον τῆ εἰλικρινοῦς ἐπιθυ-
μίας μου τοῦ νὰ ἀποφύγῃ πᾶν ὅ,τι δύναται
νὰ προσβάλῃ τὴν ἁρμονίαν ταύτην, νομίζω ὅ

τι ὡς ὑπουργὸς ἀπολαμβάνω τὸ δικαίωμα νὰ
δηλοποιήσω, ὅτι κατὰ τὴν ἐνδόμυχον πεποιθῆ-
οῖν μου ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν ἐξακολουθεῖ ἡ
Ρωσσία κατὰ τῆς Πολωνίας εἶναι ἀντιπολιτι-
κὴ καὶ ἀπρονόητος. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνδία
φέρει πολὺ τὴν Εὐρώπην. Δὲν συμφέρει πο-
σῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν νὰ μεταχειρίζεται
τοιουτοτρόπως τοὺς Πολωνοὺς. Ἀφοῦ ἐβυσίασε
τοσοῦτον αἷμα καὶ τόσους θυσιαυροὺς διὰ μίαν
πολιτικὴν τοσοῦτον δυστυχή, θέλει ἐννοήσῃ ἡ
Ρωσσία ὅτι μιμνήσκουσι δύναται μὲν νὰ πνιγῇ
ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ ἀπολεσθῇ, καὶ ὅτι ζῆ αὕτη
μεταξὺ τῆς καταπίεσεως καὶ εἰς τὰ μακρυνὰ
κλίματα.

Προσθέτω δὲ ὅτι εἶναι μεγαλύτερος ὁ κίνδυ-
νος τοῦ νὰ δώσῃ τις δειγμάτια γενικῆς συμπαιθεί-
ας ὑπὲρ τῶν καταπιεζομένων παρά τὸ προ-
σωρινὸν πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει
πρακτικῶν τὰ δίκαια καὶ τὰς ἐλευθερί-
ας ἐνός τόπου. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν μεσο-
λαθρῶν ἐπὶ τῶν πραγμάτων ἐνός ἄλλου ἔθνους
πρέπει νὰ ἐνεργῆται αὕτη μὲ φρόνησιν. Ἐλ-
πίζω ὅτι ὁ Κίσαρ θέλει δοξασθῆ βελτιόνων τὴν
τύχην ἐνός λαοῦ τοσοῦτον ἀνδρείου καὶ πε-
φωτισμένου.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ Χρόνου)

Ἄλλῃ τις Ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἀξιοῖ ὅτι οἱ λό-
γοῖ οἱ τοῦ κυρίου Ροδέρτου Πήλ οἱ προ-
φερθέντες ἐντὸς τῆς Βουλῆς τῶν κοινῶν περὶ
τῶν πραγμάτων τῆς Πολωνίας, καὶ ἡ πρὸ αὐ-
τῶν συζήτησις θέλουσι ἀποκτήσῃ σημαντικὴν
ἐπιφάνειαν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας Κυ-
βερνήσεως ὑπὲρ τῶν Πολωνῶν. Ἄν οἱ Γάλλοι
ἡ ἐφημερὶς αὕτη, ἤθελον ἐνοθῆ μὲ ἡμᾶς οἱ
ν' ἀπαιτησώμεν ἀπὸ τῶν Κίσαρ τὴν ἀνάκλη-
σιν τῶν οὐκαζίων ἅτινα καταστρέφουσιν τὴν
Πολωνικὴν ἐθνικότητα, δὲν μὲναι καμμία ἀμ-
φιβολία ὅτι οὗτος ἦτο καὶ καταργηθεῖ. Δὲν
εἶναι πλέον καιρὸς νὰ σωσώμεν τὴν Πολωνίαν
διὰ τῶν ὀπλων ἀλλὰ διὰ τῆς πειθούς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Σύνοδος τοῦ ἐν Μοσολογίῳ Κακουρ-
γιοδικείου διελύθη πρὸ ἡμερῶν ἀφοῦ διεκ-
περαίωσεν ὅλας τὰς ἐργασίας της. Τὸ Δικα-
σεθριον τῶν Συνεδρῶν προεδρευόμενον ὑπο-
τοῦ ἀξιωματικοῦ κυρίου Χριστοδούλου Κρασᾶ

διεξήγαγεν 23 δίκαις, ἐξ ὧν αἱ πλεῖστα εἶχον
ἀντικείμενον ληστείας καὶ φόνους. Κατ' αὐτὰ
ἐμελλε νὰ διαλυθῇ καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις Σύνοδος.

Λέγεται ὅτι τὸν ἐπίοντα Σεπτέμβριον θέλει
διορισθῆ ἐνταῦθα ἡ δευτέρα τοῦ ἐνεστῶτος ἐ-
τους Σύνοδος τοῦ Κακουργιοδικείου, διὰ νὰ
δικασθῶσι πάμπολλοι ὑπόδικοι κατηγορούμενοι ἐ-
πὶ ναυταπάτῃ εὐρισκόμενοι εἰς τὰς ἐδῶ φυλακί-
ας. — Ἐἰς μίαν ἐσπέραν τῆς ἐνεστάσης ἐβδομάδος,
λαδούσης χώραν συμπλοκῆς μεταξὺ ἐνός Χω-
ροφυλακῆς καὶ ἐνός πολέτου εἰς κατάστασιν
ἄκρας μέθης εὐρισκόμενου, ἐπέφερον ὁ πρῶτος
εἰς τὸν τελευταῖον ἑπτὰ πληγὰς διὰ τῆς λόγ-
χης ἐπὶ τῆς πλάτης. Ἡ περιστάσις αὕ-
τη ὅτι δηλαδὴ ὁ πολέτης εὐρέθῃ πληγωμένος
ἐπὶ τῇ πλάτῃ, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι εὐρίσκε-
το εἰς κατάστασιν μέθης, εἶναι τρανὸν ἰδεῖν
ὅτι ὁ χωροφυλάξ ἐπλήγωσεν αὐτὸν ἀνεὶ ἀνάγκ-
ης τινός, καὶ δὲν δύναται νὰ δικαιολογηθῇ ὅτι
τὸν ἐπλήγωσεν εἰς κατάστασιν ἀμύνης εὐρεθείς.

Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦ
πολίτου εἶναι ἱερὸν, οἱ δὲ τῆς ἐξουσίας ὑπάλ-
ληλοι δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τον φρονεῶσιν
ὁσάκις πταίει, πολὺ ὀλιγώτερον ὁσάκις δὲν
εὐρίσκονται εἰς ἐνέργειαν, ἐνεκα τῆς μέθης, αἱ
διανοητικαίτου δυνάμεις.

Ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν τοῦ ἀξιωματι-
κοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἀξιωματι-
κῶν ἐπὶ τῶν τοιούτων καταχρήσεων, αἱ ὁποῖαι
δύναται νὰ ἐπιφέρωσι δυστυχεῖς ἐνίοτε συ-
νεπείας ὡς ἐκ τῆς λησανακτῆσεως τοῦ λαοῦ.

Τὴν προ παρελθούσῃ Κυριακῇ (5 τοῦ
ἐνεστῶτος) ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητηρίων
τοῦ ἀνωτέρου Σχολείου τῶν κορασιῶν, προηγη-
θείσης καταλλήλου ὁμιλίας τοῦ διευθύνοντος τοῦ
σχολείου τούτου διδασκάλου Κ. Βαλέτα. Τὸ ἀ-
παντᾶς τοὺς συμπολίτας μᾶς ὡς ἀνταποκρινό-
μενον ἀρκετὰ εἰς τὸν κοινὸν ζῆλον των ὑπὲρ τῆς
προόδου τῶν φώτων.

Αἱ μαθήτριά εἰξετάσθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, Γεωγραφίαν, Ἱστορίαν
τῆς Ἑλλάδος, Ἀριθμητικὴν κ. τ. λ ἀποκριθεῖ-
σαι μὲ πολλὴν ἐτοιμότητα καὶ ἐπιτυχίαν εἰς ὅλας
τὰς ἐρωτήσεις τῶν οἰκείων διδασκάλων. Διήρκε-
σαν δὲ αἱ ἐξετάσεις ὅλας πέντε ἡμέρας.

Τὴν ἐνεστάσαν ἐβδομάδα ἔφθασεν ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Πει-
ραικῶς ἐν ἀπόσπασμα τοῦ τάγματος τῶν ἀεροβολιστῶν ὑπὸ
τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ Κ. Μιχαῆλ Μιτυλη-
ναίου κατ' αἱ τῆσιν, ὡς πληροφορωμέθα, τοῦ Κ. Εἰσαγγε-
λέως διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς φρουρὰ τῶν φυλακῶν τῶν
ὑποδικῶν.

Πρότινων ἡμερῶν ἀφίχθη ἐνταῦθα ἐξ Ἀθη-
νῶν ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Σκορδίλης διδάσκαλος
τῆς φωνητικῆς μουσικῆς καὶ τῆς ὀργανικῆς
εἰς τε τὸ κύμβαλον καὶ τὴν κιθάραν, διὰ νὰ
ἐνεργῇ ἐδῶ τοῦ λοιποῦ τὸ διδασκαλικὸν του
ἐπιτήδευμα, διότι εἰς τὰς Ἀθήνας ὑπέφερον ἡ
ὕγεια του.

Ὅσοι ἐκ τοῦ πληθίου γνωρίζουν τὴν περὶ
τὴν μουσικὴν ἐκκνότητά τοῦ Κ. Ἀλεξάνδρου
Σκορδίλη, ὁμολογοῦν ὅτι καὶ ἡ εἰς τὸ διδάσ-
κειν μέθοδος του εἶναι ἀπὸ τὰς σπανίας ὅλας
ὁ κόσμος δὲ γνωρίζει ὅτι ἡ καλὴ τοῦ διδάσ-
κειν μέθοδος συντείνει τὰ μέγιστα εἰς τὴν εἰς
τυχίαν τοῦ μαθητοῦ.

Συσταίνομεν διὰ ταῦτα εἰς τὸ φιλόκαλον
κοινὸν τῆς Ἐρμουπόλεως τὸν Κ. Ἀλεξάνδρου
Σκορδίλην, ὅστις ἐνῶ ὑπόσχεται ὅτι θέλει κα-
ταθέτει πᾶντα ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τῆς
προόδου τῶν μαθητῶν του, διακονῶναι ταυ-
τοχρόνως ὅτι θέλει εἶσθαι καὶ μέτριος εἰς ὅσον
ἀφορᾷ τὴν ἀντιμισθίαν του.

τὸν Οὐρανὸν, ὅτι δὲν θέλει ἐπιζῆσει μετὰ τοῦ πα-
τρός της τὸν θάνατον τὰ ἀφ' ὧν βέοντα δάκρυα,
ἀπετέλεσαν εἰς τὸν νικητὴν, καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς
στρατιώτας του, πάθος, τὸ ὁποῖον νὰ περιορίσασιν
δὲν ἠδύνατο. Τελευταῖον, ὅταν ὁ διοικητὴς διαπε-
ρῶν τὸ πλῆθος ἦλθε μὲ τὴν Τελεσίαν εἰς τὰς ἀγ-
κάλας του περιπεπλεγμένην νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν
τῆς τύχης των.

Δὲν φρονεῖσθε οὔτε ὁ εἰς οὔτε ὁ ἄλλος, ἀπειρή-
θη ὁ φρενὸς ἐκεῖνος καὶ τραμερὸς πολεμιστῆς, εἶναι
δύσκολον ν' ἀποφασίσω τις τῶν δύο πρέπει νὰ νι-
κῆσῃ; διεπεράσατε ἕως εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας με-
καὶ ἂν εἶναι θαυμαστὸν νὰ νικᾷ τις, μὲ κάμνετε
νὰ δοκιμάσω, ὅτι ἀκόμη γλυκύτερον εἶναι νὰ συγ-
χωρῇ. Ἀπόλαυσε, ὠραία Τελεσία, ἀπόλαυσε ὅλην
τὴν εὐτυχίαν, ἣτις σὲ περιμένει λάβε τὸν μισθὸν
τοῦ θυγατρικοῦ ἥρωισμοῦ σου, τὸν ὁποῖον ἡ ἱστο-
ρία εἰς τοὺς μεταγενεστέρους μέλλει νὰ μεταδώ-
σῃ. Σοὺ χαρίζω ὄχι μόνον τοῦ ἀξίου πατρός σου

τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τοῦ Νυχκείου τῶν κατοί-
κιων, τοὺς ὁποίους ἡ τύχη ἐμελλε ν' ἀποφασίσῃ.
Μὴ μ' εὐχαριστεῖ χρεωστῶ ἐγὼ περισσώτερον
παρ' ὅτι σὺ χρεωστῆς εἰς ἐμέ; διότι χωρὶς σοῦ ἡ
ψυχὴ μου, μόνον ἀπὸ φιληθονίαν πεπληρωμένη, δὲν
ἤθελεν ἴσως γνωρίσει ποτὲ τὴν ἐπιεικειαν, ἣτις,
καὶ τὸ αἰσθάνομαι τώρα, πρέπει νὰ ἦναι ὁ πρῶτος
αὐτῆς στολισμός.

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ νικητοῦ μὲ ἄκραν ἐλέχθησαν χα-
ρὰν καὶ ἡ Τελεσία ἔγεινε πλέον παρά ποτὲ εἰς ὅλους
τοὺς συμπαικτῶντας της ἀξιαγάπητος. Τὸ ὄνομα
της μὲ σέβας ἐπροφέρετο, καὶ ἐνός ἑξ ἑν τῶ
μέσῳ τῶν εὐχαριστιῶν ἔμαθε διὰ τῆς πείρας, ὅτι
πρέπει πάντοτε νὰ ὑψώνῃ τις τὴν ψυχὴν του εἰς
τῶν περιστάσεων τὸ ὕψος, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκε-
ται, καὶ ὅτι τὸ βεβαιώτερον μέσον ν' ἀποσύγῃ μὲ
γαν κίνδυνον εἶναι νὰ καθοπλιζέται μὲ τόλμην, μὲ
ἀταραξίαν ψυχῆς, καὶ μὲ τὴν εἰς Θεὸν πεποι-
θησιν.

(Ἐκ τῆς Μελίσσης τοῦ Βοσπόρου)